

فاجعه‌ی مرگ‌بار شمال کشور نه از دل زمین، بلکه از دل نظامی پوسیده و ضدانسانی برخاسته است!

روز دوشنبه، زمین‌لرزه‌ای به شدتی ۶٫۳ ریشتر ولایت‌های بلخ، سمنگان، تخار، بدخشان و سرپل در شمال کشور را لرزاند و بار دیگر برای مردم افغانستان فاجعه آفرید. ده‌ها تن از هم‌میهنان ما کشته و نزدیک به هزار تن زخمی شدند، ده‌ها خانه، مکتب و زیربنا ویران گشت و هزاران خانواده در این فصل سرد سال بی‌پناه شدند. این فاجعه زمانی اتفاق افتاد که افغانستان در بدترین بحران انسانی خود دست‌وپا می‌زند. در شرایطی که میلیون‌ها مهاجر با اجبار و توهین از کشورهای ایران و پاکستان بازگردانده شده و میلیون‌ها نفر دیگر در بیکاری و فقر شدید به سر می‌برند، هر حادثه‌ی طبیعی به یک فاجعه تمام‌عیار تبدیل می‌گردد. این فاجعه در بستری از فاجعه‌های بزرگ‌تر و انسانی رخ داده است؛ فاجعه‌ی سلطه‌ی سیاه ارتجاع طالبانی که از هر قدمش بذر مرگ و ویرانی می‌پاشد.

رژیم سیاه طالبان، این ایزار و مولود تجاوزگری و ویرانی افغانستان به‌دست امپریالیست‌ها و ارتجاع، نه‌تنها هیچ آمادگی و ظرفیتی برای مقابله با بلاهای طبیعی ندارد، بلکه با سیاست‌های ضدانسانی و زن‌ستیز خود، با سرکوب علم، آموزش و هماهنگی مردمی، شرایط را برای تبدیل هر حادثه‌ی طبیعی به یک کشتار جمعی فراهم ساخته است. سال‌ها جنگ ارتجاعی و نیابتی، اشغال، ویرانی و غارت منابع افغانستان از سوی قدرت‌های امپریالیستی، و نیروها و رژیم‌های دست‌نشانده و فاسد، کشور را به ویرانه‌ای کامل بدل ساخته است. از این‌روست که امروز یک زلزله‌ی متوسط می‌تواند صدها خانواده را نابود و هزاران تن را آواره کند.

امروز ویرانی شهرها و خانه‌ها و به زیر آوار ماندن کودکان و بی‌پناهی دهقانان و کارگران نتیجه‌ی نظام فرسوده‌ی طبقاتی است که افغانستان را در وضعیت فلاکت‌بار قرار داده است. طالبان، این گروه جهل، نه‌تنها مانع بسیج نیروهای مردمی برای کمک می‌شوند، بلکه خود بیگانه با روش‌های علمی و مدرن سازمان‌یابی و مدیریت بحران‌اند و دعا و تقدیر را جای علم و عمل قرار داده‌اند.

حزب ما با اندوهی عمیق به جان‌باختگان این فاجعه اعلام همدردی می‌کند و از همه نیروهای آگاه، انقلابی و زحمتکش می‌خواهد که در کنار مردم بایستند و این رخداد را با افشای ماهیت عاملان آن به فرصتی برای گسترش آگاهی و ارتقای دانش سیاسی در میان توده‌ها، هماهنگی و همکاری میان نیروهای انقلابی و پیوند با توده‌ها تبدیل کنند. به یاد داشته باشیم که بدون ارتقای آگاهی توده‌ای و بدون سازمان‌یابی توده‌ها، سرنگونی حاکمیت طالبان و گسستن سلطه‌ی امپریالیسم بر افغانستان ممکن نیست.

در مقابل هر فاجعه‌ای که حاکمیت سیاه طالبانی برای مردم خلق می‌کند، باید بذر آگاهی را در میان مردم کاشت و دانش و هنر سازمان‌یابی و مبارزه را به آن‌ها آموزش داد و از آن‌ها آموخت.

حزب کمونیست (مائوئیست) افغانستان

۱۴ عقرب ۱۴۰۴ / ۵ اکتوبر ۲۰۲۵